

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BUITENLANDSE ZAKEN, BUITENLANDSE HANDEL EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

N. 2004 — 2208

[C — 2004/15105]

27 APRIL 2004. — Wet houdende instemming met het Verdrag inzake de voorkoming en bestraffing van misdrijven tegen internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten, gedaan te New York op 14 december 1973 (1)

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2. Het Verdrag inzake de voorkoming en bestraffing van misdrijven tegen internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten, gedaan te New York op 14 december 1973, zal volkomen gevolg hebben.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 27 april 2004.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Buitenlandse Zaken,
L. MICHEL

De Minister van Justitie,
Mevr. L. ONKELINX

Met 's Lands zegel gezegd :

De Minister van Justitie,
Mevr. L. ONKELINX

—————
Nota's

(1) *Zitting 2003-2004.*

Senaat.

Documenten.

Ontwerp van wet ingediend op 8 december 2003, nr. 3-397/1.

Verslag namens de commissie, nr. 3-397/2.

Parlementaire Handelingen.

Bespreking, vergadering van 3 februari 2004.

Stemming, vergadering van 3 februari 2004.

Kamer

Documenten

Tekst overgezonden door de Senaat, nr. 51-804/1.

Verslag namens de commissie, nr. 51-804/2.

Tekst aangenomen in plenaire vergadering en aan de Koning ter bekrachtiging voorgelegd, nr. 51-804/3.

Parlementaire Handelingen

Bespreking, vergadering van 25 maart 2004.

Stemming, vergadering van 25 maart 2004.

SERVICE PUBLIC FEDERAL AFFAIRES ETRANGERES, COMMERCE EXTERIEUR ET COOPERATION AU DEVELOPPEMENT

F. 2004 — 2208

[C — 2004/15105]

27 AVRIL 2004. — Loi portant assentiment à la Convention sur la prévention et la répression des infractions contre les personnes jouissant d'une protection internationale, y compris les agents diplomatiques, faite à New York le 14 décembre 1973 (1)

ALBERT II, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2. La Convention sur la prévention et la répression des infractions contre les personnes jouissant d'une protection internationale, y compris les agents diplomatiques, faite à New York le 14 décembre 1973, sortira son plein et entier effet.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 27 avril 2004.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires étrangères,
L. MICHEL

La Ministre de la Justice,
Mme L. ONKELINX

Scellé du sceau de l'Etat :

La Ministre de la Justice,
Mme L. ONKELINX

—————
Notes

(1) *Session 2003-2004.*

Sénat.

Documents.

Projet de loi déposé le 8 décembre 2003, n° 3-397/1.

Rapport fait au nom de la commission, n° 3-397/2.

Annales parlementaires.

Discussion, séance du 3 février 2004.

Vote, séance du 3 février 2004.

Chambre

Documents

Projet transmis par le Sénat, n° 51-804/1.

Rapport fait au nom de la commission, n° 51-804/2.

Texte adopté en séance plénière et soumis à la sanction royale, n° 51-804/3.

Annales parlementaires

Discussion, séance du 25 mars 2004.

Vote, séance du 25 mars 2004.

VERTALING

Verdrag inzake de voorkoming en bestraffing van misdrijven tegen internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten

De Staten die partij zijn bij dit Verdrag,

Indachtig de doelstellingen en beginselen, vervat in het Handvest van de Verenigde Naties, betreffende de handhaving van de internationale vrede en de bevordering van vriendschappelijke betrekkingen en samenwerking tussen Staten,

Overwegende dat misdrijven tegen diplomaten en andere internationaal beschermde personen, waardoor de veiligheid van deze personen in gevaar wordt gebracht, een ernstige bedreiging vormen van handhaving van normale internationale betrekkingen die noodzakelijk zijn voor de samenwerking tussen Staten,

Van oordeel zijnde dat het plegen van zulke misdrijven een zaak van ernstige zorg is voor de internationale gemeenschap,

Ervan overtuigd dat het dringend noodzakelijk is passende en doeltreffende maatregelen inzake de voorkoming en bestraffing van zulke misdrijven te nemen,

Zijn als volgt overeengekomen :

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Verdrag :

1. Wordt onder « een internationaal beschermd persoon » verstaan :

a) een staatshoofd, met inbegrip van enig lid van een college dat de functies van een staatshoofd vervult krachtens de constitutie van de betrokken Staat, een hoofd van een regering of een minister van buitenlandse zaken, in alle gevallen waarin een zodanige persoon zich in een vreemde Staat bevindt, alsmede de hem vergezellende gezinsleden;

b) een vertegenwoordiger of een functionaris van een Staat of een functionaris of een andere vertegenwoordiger van een internationale intergouvernementele organisatie, die, op het tijdstip waarop en ter plaatse waar een misdrijf tegen hemzelf, de door hem gebruikte officiële gebouwen, zijn particuliere woning of zijn vervoermiddel wordt gepleegd, ingevolge het internationale recht aanspraak kan maken op bijzondere bescherming tegen een aanslag op zijn persoon, vrijheid of waardigheid, alsmede de inwonende gezinsleden.

2. Wordt onder « vermoedelijke dader » verstaan een persoon tegen wie voldoende bewijs aanwezig is om prima facie vast te stellen dat hij een of meer van de in artikel 2 vermelde misdrijven heeft gepleegd of daaraan heeft deelgenomen.

Artikel 2

1. Het opzettelijk plegen van :

a) een moord, een ontvoering van, of een andere aanslag op de persoon of de vrijheid van een internationaal beschermd persoon,

b) een gewelddadige aanslag op de officiële gebouwen, de particuliere woning of het vervoermiddel van een internationaal beschermd persoon, zodanig dat daardoor zijn persoon of vrijheid in gevaar wordt gebracht,

c) een dreiging een zodanige aanslag te plegen,

d) een poging een zodanige aanslag te plegen,

e) een handeling die medeplichtigheid aan een zodanige aanslag oplevert

wordt door elke Staat die partij is bij dit Verdrag, in zijn interne wetten strafbaar gesteld.

2. Elke Staat die partij is bij dit Verdrag, stelt deze misdrijven strafbaar met passende straffen, rekening houdend met het ernstige karakter van die misdrijven.

3. Het eerste en het tweede lid van dit artikel doen in geen enkel opzicht afbreuk aan de krachtens het volkenrecht op de Staten die partij zijn bij dit Verdrag rustende verplichtingen om alle passende maatregelen te nemen ter voorkoming van andere aanslagen op de persoon, de vrijheid of de waardigheid van een internationaal beschermd persoon.

Convention sur la prévention et la répression des infractions contre les personnes jouissant d'une protection internationale, y compris les agents diplomatiques

Les Etats parties à la présente Convention,

Ayant présents à l'esprit les buts et principes de la Charte des Nations Unies concernant le maintien de la paix internationale et la promotion des relations amicales et de la coopération entre les Etats,

Considérant que les infractions commises contre les agents diplomatiques et autres personnes jouissant d'une protection internationale, en compromettant la sécurité de ces personnes, créent une menace sérieuse au maintien des relations internationales normales qui sont nécessaires pour la coopération entre les Etats,

Estimant que la perpétration de ces infractions est un motif de grave inquiétude pour la communauté internationale,

Convaincus de la nécessité d'adopter d'urgence des mesures appropriées et efficaces pour la prévention et la répression de ces infractions,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1er

Aux fins de la présente Convention :

1. L'expression « personne jouissant d'une protection internationale » s'entend :

a) de tout chef d'Etat, y compris chaque membre d'un organe collégial remplissant en vertu de la constitution de l'Etat considéré les fonctions de chef d'Etat; de tout chef de gouvernement ou de tout ministre des affaires étrangères, lorsqu'une telle personne se trouve dans un Etat étranger, ainsi que des membres de sa famille qui l'accompagnent;

b) de tout représentant, fonctionnaire ou personnalité officielle d'un Etat et de tout fonctionnaire, personnalité officielle ou autre agent d'une organisation intergouvernementale, qui, à la date et au lieu où une infraction est commise contre sa personne, ses locaux officiels, son domicile privé ou ses moyens de transport, a droit, conformément au droit international, à une protection spéciale contre toute atteinte à sa personne, sa liberté ou sa dignité, ainsi que des membres de sa famille qui font partie de son ménage.

2. L'expression « auteur présumé de l'infraction » s'entend de toute personne contre qui il y a des éléments de preuve suffisants pour établir de prime abord qu'elle a commis une ou plusieurs des infractions prévues à l'article 2 ou qu'elle y a participé.

Article 2

1. Le fait intentionnel :

a) de commettre un meurtre, un enlèvement ou une autre attaque contre la personne ou la liberté d'une personne jouissant d'une protection internationale,

b) de commettre, en recourant à la violence, contre les locaux officiels, le logement privé ou les moyens de transport d'une personne jouissant d'une protection internationale une attaque de nature à mettre sa personne ou sa liberté en danger,

c) de menacer de commettre une telle attaque,

d) de tenter de commettre une telle attaque, ou

e) de participer en tant que complice à une telle attaque

est considéré par tout Etat partie comme constituant une infraction au regard de sa législation interne.

2. Tout Etat partie rend ces infractions passibles de peines appropriées qui prennent en considération leur gravité.

3. Les paragraphes 1er et 2 du présent article ne portent en rien atteinte aux obligations qui, en vertu du droit international, incombent aux Etats parties de prendre toutes mesures appropriées pour prévenir d'autres atteintes à la personne, la liberté ou la dignité d'une personne jouissant d'une protection internationale.

Artikel 3

1. Elke Staat die partij is bij dit Verdrag, neemt de maatregelen die nodig zijn om zijn bevoegdheid tot kennisneming van de in artikel 2 vermelde misdrijven vast te leggen in de volgende gevallen :

a) wanneer het misdrijf is gepleegd op het grondgebied van deze Staat of aan boord van een in deze Staat ingeschreven vaartuig of luchtvaartuig;

b) wanneer de vermoedelijke dader onderdaan van deze Staat is;

c) wanneer het misdrijf is gepleegd tegen een onder de begripsomschrijving van artikel 1 vallende internationaal beschermde persoon, indien deze zijn status als zodanig ontleent aan de functies die hij namens deze Staat uitoefent.

2. Elke Staat die partij is bij dit Verdrag, neemt voorts de maatregelen die nodig zijn om zijn bevoegdheid tot kennisneming van deze misdrijven vast te leggen in gevallen waarin de vermoedelijke dader zich op zijn grondgebied bevindt en deze Staat hem niet uitlevert ingevolge het bepaalde in artikel 8 aan een van de in het eerste lid van dit artikel bedoelde Staten.

3. Dit Verdrag sluit geen enkele bevoegdheid in strafzaken uit, die wordt uitgeoefend krachtens de nationale wet.

Artikel 4

De Staten die partij zijn bij dit Verdrag, werken samen ter voorkoming van de in artikel 2 vermelde misdrijven, in het bijzonder door :

a) alle praktisch uitvoerbare maatregelen te nemen om te voorkomen dat op hun onderscheiden grondgebieden voorbereidingen worden getroffen voor het plegen van deze misdrijven binnen of buiten hun grondgebied;

b) inlichtingen uit te wisselen en administratieve en andere maatregelen, al naar gelang het geval, ter voorkoming van het plegen van deze misdrijven te coördineren.

Artikel 5

1. De Staat die partij is bij dit Verdrag, en op het grondgebied waarvan een van de in artikel 2 vermelde misdrijven is gepleegd, stelt, indien die Staat op goede gronden kan aannemen dat een vermoedelijke dader van zijn grondgebied is gevlucht, alle andere betrokken Staten, rechtstreeks of via de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, in kennis van alle terzake doende op het gepleegde misdrijf betrekking hebbende feiten en van alle beschikbare gegevens omtrent de identiteit van de vermoedelijke dader.

2. In alle gevallen waarin een van de in artikel 2 vermelde misdrijven is gepleegd tegen een internationaal beschermd persoon, doet iedere Staat die partij is bij dit Verdrag en die over gegevens beschikt omtrent het slachtoffer en de omstandigheden waaronder het misdrijf heeft plaatsgevonden, al het mogelijke om deze informatie overeenkomstig de voorwaarden waarin zijn interne recht voorziet, volledig en onverwijld door te geven aan de Staat die partij is bij dit Verdrag en namens welke de betrokkene zijn functies uitoefende.

Artikel 6

1. Indien de Staat die partij is bij dit Verdrag, en op het grondgebied waarvan de vermoedelijke dader zich bevindt, ervan overtuigd is dat de omstandigheden zulks wettigen, neemt deze Staat passende maatregelen overeenkomstig zijn interne recht om diens aanwezigheid ten behoeve van vervolging of uitlevering te verzekeren. Van deze maatregelen wordt onverwijld, rechtstreeks of via de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, kennis gegeven aan :

a) de Staat waar het misdrijf werd gepleegd;

b) de Staat of de Staten waarvan de vermoedelijke dader onderdaan is of, indien hij staatloos is, op het grondgebied waarvan hij zijn vaste verblijfplaats heeft ;

c) de Staat of de Staten waarvan de betrokken persoon onder internationale bescherming onderdaan is of namens welke hij zijn functies uitoefende;

d) alle andere betrokken Staten; en

e) de internationale organisatie waarvan de betrokken persoon onder internationale bescherming een functionaris of een vertegenwoordiger is.

2. Elke persoon ten aanzien van wie de in het eerste lid van dit artikel bedoelde maatregelen worden genomen, heeft het recht :

a) onverwijld in contact te treden met de dichtstbijzijnde bevoegde vertegenwoordiger van de Staat waarvan hij onderdaan is of die anderszins is gerechtigd zijn rechten te beschermen of, indien hij staatloos is, waaraan hij verzoekt en die bereid is zijn rechten te beschermen; en

b) bezoek van een vertegenwoordiger van die Staat te ontvangen.

Article 3

1. Tout Etat partie prend les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître des infractions prévues à l'article 2 dans les cas ci-après :

a) lorsque l'infraction est commise sur le territoire dudit Etat ou à bord d'un navire ou d'un aéronef immatriculé dans ledit Etat;

b) lorsque l'auteur présumé de l'infraction a la nationalité dudit Etat;

c) lorsque l'infraction est commise contre une personne jouissant d'une protection internationale au sens de l'article premier, qui jouit de ce statut en vertu même des fonctions qu'elle exerce au nom dudit Etat.

2. Tout Etat partie prend également les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître de ces infractions dans le cas où l'auteur présumé de l'infraction se trouve sur son territoire et où il ne l'extrade pas, conformément à l'article 8, vers l'un quelconque des Etats visés au paragraphe 1er du présent article.

3. La présente Convention n'exclut pas une compétence pénale exercée en vertu de la législation interne.

Article 4

Les Etats parties collaborent à la prévention des infractions prévues à l'article 2, notamment :

a) en prenant toutes les mesures possibles afin de prévenir la préparation, sur leurs territoires respectifs, de ces infractions destinées à être commises à l'intérieur ou en dehors de leur territoire;

b) en échangeant des renseignements et en coordonnant les mesures administratives et autres à prendre, le cas échéant, afin de prévenir la perpétration de ces infractions.

Article 5

1. L'Etat partie sur le territoire duquel ont été commises une ou plusieurs des infractions prévues à l'article 2, s'il a des raisons de croire qu'un auteur présumé de l'infraction s'est enfui de son territoire, communique à tous les autres Etats intéressés directement ou par l'entremise du Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies tous les faits pertinents concernant l'infraction commise et tous les renseignements dont il dispose touchant l'identité de l'auteur présumé de l'infraction.

2. Lorsqu'une ou plusieurs des infractions prévues à l'article 2 ont été commises contre une personne jouissant d'une protection internationale, tout Etat partie qui dispose de renseignements concernant tant la victime que les circonstances de l'infraction s'efforce de les communiquer, dans les conditions prévues par la législation interne, en temps utile et sous forme complète, à l'Etat partie au nom duquel ladite personne exerçait ses fonctions.

Article 6

1. S'il estime que les circonstances le justifient, l'Etat partie sur le territoire duquel se trouve l'auteur présumé de l'infraction prend les mesures appropriées conformément à sa législation interne pour assurer la présence dudit auteur présumé de l'infraction aux fins de la poursuite ou de l'extradition. Ces mesures sont notifiées sans retard directement ou par l'entremise du Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies :

a) à l'Etat où l'infraction a été commise;

b) à l'Etat ou aux Etats dont l'auteur présumé de l'infraction a la nationalité ou, si celui-ci est apatride, à l'Etat sur le territoire duquel il réside en permanence;

c) à l'Etat ou aux Etats dont la personne jouissant d'une protection internationale a la nationalité ou au nom duquel ou desquels elle exerçait ses fonctions;

d) à tous les autres Etats intéressés; et

e) à l'organisation intergouvernementale dont la personne jouissant d'une protection internationale est un fonctionnaire, une personnalité officielle ou un agent.

2. Toute personne à l'égard de laquelle sont prises les mesures visées au paragraphe 1er du présent article est en droit :

a) de communiquer sans retard avec le représentant compétent le plus proche de l'Etat dont elle a la nationalité ou qui est autrement habilité à protéger ses droits ou, s'il s'agit d'une personne apatride, qui est disposé, sur sa demande, à protéger ses droits; et

b) de recevoir la visite d'un représentant de cet Etat.

Artikel 7

De Staat die partij is bij dit Verdrag, en op het grondgebied waarvan de vermoedelijke dader zich bevindt, draagt, indien deze Staat hem niet uitlevert, zonder enige uitzondering en zonder onnodig uitstel, de zaak voor vervolging over aan zijn bevoegde autoriteiten volgens de in zijn wetten voorziene procedures.

Artikel 8

1. Voor zover de in artikel 2 vermelde misdrijven niet zijn vermeld als uitleveringsdelicten in een uitleveringsverdrag, bestaande tussen Staten die partij zijn bij dit Verdrag, worden zij geacht als zodanig daarin te zijn begrepen. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag, verplichten zich ertoe deze misdrijven op te nemen als uitleveringsdelicten in elk uitleveringsverdrag dat in de toekomst tussen hen wordt gesloten.

2. Indien een Staat die partij is bij dit Verdrag, en die uitlevering afhankelijk stelt van het bestaan van een verdrag, een verzoek om uitlevering ontvangt van een andere Staat die partij is bij dit Verdrag, maar waarmee hij geen uitleveringsverdrag heeft gesloten, kan deze Staat, indien hij tot uitlevering besluit, dit Verdrag beschouwen als de wettelijke basis voor uitlevering wegens deze misdrijven. De uitlevering is onderworpen aan de procedurele bepalingen en de overige voorwaarden waarin het recht van de aangezochte Staat voorziet.

3. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag en die uitlevering niet afhankelijk stellen van het bestaan van een verdrag, erkennen onderling deze misdrijven als uitleveringsdelicten, onderworpen aan de procedurele bepalingen en de overige voorwaarden waarin het recht van de aangezochte Staat voorziet.

4. Elk van de misdrijven wordt, ten behoeve van uitlevering tussen de Staten die partij zijn bij dit Verdrag beschouwd als begaan niet alleen op de plaats waar het is gepleegd, maar ook op het grondgebied van de Staten die hun bevoegdheid dienen vast te leggen overeenkomstig het eerste lid van artikel 3.

Artikel 9

Een ieder tegen wie een strafvervolging wordt gevoerd in verband met een van de in artikel 2 vermelde misdrijven, wordt een rechtvaardige behandeling gewaarborgd gedurende elk stadium van deze procedure.

Artikel 10

1. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag, verlenen elkaar de ruimst mogelijke rechtshulp in strafzaken wegens de in artikel 2 omschreven misdrijven, met inbegrip van het verstrekken van het hun ter beschikking staande bewijsmateriaal dat nodig is in verband met de vervolging.

2. Het bepaalde in het eerste lid van dit artikel laat verplichtingen betreffende wederzijdse rechtshulp, vervat in enig ander verdrag, onverlet.

Artikel 11

De Staat die partij is bij dit Verdrag, en waar een vermoedelijke dader strafrechtelijk wordt vervolgd, brengt het eindresultaat van de strafzaak ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, die de gegevens doorzendt aan de andere Staten die partij zijn bij dit Verdrag.

Artikel 12

Het bepaalde in dit Verdrag laat de toepassing van de Verdragen inzake asiel, die van kracht zijn op de datum waarop dit Verdrag is aangenomen, onverlet tussen de Staten die partij zijn bij dit Verdrag; een Staat die partij is bij dit Verdrag, kan zich echter niet beroepen op die Verdragen ten aanzien van een andere Staat die partij is bij dit Verdrag, maar niet bij die Verdragen.

Artikel 13

1. Elk geschil tussen twee of meer Staten die partij zijn bij dit Verdrag, inzake de uitleg of de toepassing van dit Verdrag, dat niet wordt beslecht door onderhandelingen, wordt op verzoek van een van deze Staten onderworpen aan arbitrage. Indien de partijen er binnen zes maanden na de datum van het verzoek om arbitrage niet in zijn geslaagd overeenstemming te bereiken over de vorm van deze arbitrage kan ieder van deze partijen het geschil voorleggen aan het Internationale Gerechtshof door middel van een verzoek overeenkomstig het Statuut van het Hof.

Article 7

L'Etat partie sur le territoire duquel se trouve l'auteur présumé de l'infraction, s'il n'extrade pas ce dernier, soumet l'affaire, sans aucune exception et sans retard injustifié, à ses autorités compétentes pour l'exercice de l'action pénale, selon une procédure conforme à la législation de cet Etat.

Article 8

1. Pour autant que les infractions prévues à l'article 2 ne figurent pas sur la liste de cas d'extradition dans un traité d'extradition en vigueur entre les Etats parties, elles sont considérées comme y étant comprises. Les Etats parties d'engagent à comprendre ces infractions comme cas d'extradition dans tout traité d'extradition à conclure entre eux.

2. Si un Etat partie qui subordonne l'extradition à l'existence d'un traité est saisi d'une demande d'extradition par un autre Etat partie avec lequel il n'est pas lié par un traité d'extradition, il peut, s'il décide d'extrader, considérer la présente Convention comme constituant la base juridique de l'extradition à l'égard de ces infractions. L'extradition est soumise aux règles de procédure et aux autres conditions prévues par le droit de l'Etat requis.

3. Les Etats parties qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existence d'un traité reconnaissant ces infractions comme constituant entre eux des cas d'extradition soumis aux règles de procédure et aux autres conditions prévues par le droit de l'Etat requis.

4. Entre Etats parties, ces infractions sont considérées aux fins d'extradition comme ayant été commises tant au lieu de leur perpétration que sur le territoire des Etats tenus d'établir leur compétence en vertu du paragraphe 1er de l'article 3.

Article 9

Toute personne contre laquelle une procédure est engagée en raison d'une des infractions prévues à l'article 2 jouit de la garantie d'un traitement équitable à tous les stades de la procédure.

Article 10

1. Les Etats parties s'accordent l'entraide judiciaire la plus large possible dans toute procédure pénale relative aux infractions prévues à l'article 2, y compris en ce qui concerne la communication de tous les éléments de preuve dont ils disposent et qui sont nécessaires aux fins de la procédure.

2. Les dispositions du paragraphe 1er du présent article n'affectent pas les obligations relatives à l'entraide judiciaire stipulées dans tout autre traité.

Article 11

L'Etat partie dans lequel une action pénale a été engagée contre l'auteur présumé de l'infraction en communique le résultat définitif au Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies, qui en informe les autres Etats parties.

Article 12

Les dispositions de la présente Convention n'affecteront pas l'application des Traités sur l'asile, en vigueur à la date d'adoption de ladite Convention, en ce qui concerne les Etats qui sont parties à ces Traités; mais un Etat partie à la présente Convention ne pourra invoquer ces Traités à l'égard d'un autre Etat partie à la présente Convention qui n'est pas partie à ces Traités.

Article 13

1. Tout différend entre deux ou plusieurs Etats parties concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention qui n'est pas réglé par voie de négociation est soumis à l'arbitrage, à la demande de l'un d'entre eux. Si, dans les six mois qui suivent la date de la demande d'arbitrage, les parties ne parviennent pas à se mettre d'accord sur l'organisation de l'arbitrage, l'une quelconque d'entre elles peut soumettre le différend à la Cour internationale de Justice, en déposant une requête conformément au Statut de la Cour.

2. Elke Staat die partij is bij dit Verdrag, kan op het tijdstip van ondertekening of bekrachtiging van dit Verdrag, of van toetreding daartoe, verklaren zich niet gebonden te achten door het eerste lid van dit artikel. De andere Staten die partij zijn bij dit Verdrag, zijn niet gebonden door het eerste lid van dit artikel tegenover een Staat die partij is bij dit Verdrag en die een zodanig voorbehoud heeft gemaakt.

3. Een Staat die partij is bij dit Verdrag, en die een voorbehoud heeft gemaakt overeenkomstig het tweede lid van dit artikel, kan dit voorbehoud te allen tijde intrekken door middel van een kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 14

Dit Verdrag staat tot 31 december 1974 open voor ondertekening door alle Staten op de Zetel van de Verenigde Naties te New York.

Artikel 15

Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging dienen te worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 16

Dit Verdrag staat open voor toetreding door elke Staat. De akten van toetreding dienen te worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 17

1. Dit Verdrag treedt in werking op de dertigste dag na de datum van nederlegging van de tweeëntwintigste akte van bekrachtiging of toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

2. Voor elke Staat die dit Verdrag bekrachtigt of daartoe toetreedt na de nederlegging van de tweeëntwintigste akte van bekrachtiging of toetreding, treedt het Verdrag in werking op de dertigste dag na de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging of toetreding.

Artikel 18

1. Elke Staat die partij is bij dit Verdrag, kan dit Verdrag opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

2. De opzegging wordt van kracht zes maanden na de datum waarop de kennisgeving door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties is ontvangen.

Artikel 19

De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties geeft alle Staten kennis van, onder andere :

a) de ondertekeningen van dit Verdrag, de nederlegging van de akten van bekrachtiging of toetreding overeenkomstig de artikelen 14, 15 en 16, alsmede de krachtens artikel 18 gedane kennisgevingen;

b) de datum waarop dit Verdrag overeenkomstig artikel 17 in werking treedt.

Artikel 20

Het origineel van dit Verdrag, waarvan de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, die daarvan een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift toezendt aan alle Staten.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, hiertoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Verdrag, dat op 14 december 1973 te New York voor ondertekening is opengesteld, hebben ondertekend.

Dit Verdrag werd ondertekend door de volgende Staten :

Bondsrepubliek Duitsland, Australië, Bulgarië, Canada, Dene-marken, Ecuador, Verenigde Staten, Finland, Guatemala, Hongarij, IJsland, Italië, Mongolië, Nicaragua, Noorwegen, Paraguay, Polen, DDR, Witrusland, Oekraïne, Roemenië, Verenigd Koninkrijk, Rwanda, Zweden, Tsjecho-Slowakijë, Tunesië, USSR, Joegoslavië.

2. Tout Etat partie pourra, au moment où il signera la présente Convention, la ratifiera ou y adhérera, déclarer qu'il ne se considère pas lié par les dispositions du paragraphe 1er du présent article. Les autres Etats parties ne seront pas liés par lesdites dispositions envers un Etat partie qui aura formulé une telle réserve.

3. Tout Etat partie qui aura formulé une réserve conformément aux dispositions du paragraphe 2 du présent article pourra à tout moment lever cette réserve par une notification adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

Article 14

La présente Convention sera ouverte à la signature à tous les Etats, jusqu'au 31 décembre 1974, au Siège de l'Organisation des Nations unies, à New York.

Article 15

La présente Convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

Article 16

La présente Convention restera ouverte à l'adhésion de tout Etat. Les instruments d'adhésion seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

Article 17

1. La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour qui suivra la date de dépôt auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies du vingt-deuxième instrument de ratification ou d'adhésion.

2. Pour chacun des Etats qui ratifieront la Convention ou y adhéreront après le dépôt du vingt-deuxième instrument de ratification ou d'adhésion, la Convention entrera en vigueur le trentième jour après le dépôt par cet Etat de son instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 18

1. Tout Etat partie peut dénoncer la présente Convention par voie de notification écrite adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

2. La dénonciation prendra effet six mois après la date à laquelle la notification aura été reçue par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

Article 19

Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies notifie à tous les Etats, entre autres :

a) les signatures apposées à la présente Convention et le dépôt des instruments de ratification ou d'adhésion conformément aux articles 14, 15 et 16, ainsi que les notifications faites en vertu de l'article 18.

b) la date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur, conformément à l'article 17.

Article 20

L'original de la présente Convention, dont les textes anglais, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies, qui en fera tenir copie certifiée conforme à tous les Etats.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention, ouverte à la signature à New York le 14 décembre 1973.

La présente Convention a été signée par les pays suivants :

La République fédérale d'Allemagne, l'Australie, la Bulgarie, le Canada, le Danemark, l'Equateur, les Etats-Unis, la Finlande, le Guatemala, la Hongrie, l'Islande, l'Italie, la Mongolie, le Nicaragua, la Norvège, le Paraguay, la Pologne, la RDA, la Biélorussie, l'Ukraine, la Roumanie, le Royaume-Uni, le Ruanda, la Suède, la Tchécoslovaquie, la Tunisie, l'URSS, la Yougoslavie.

Verdrag inzake de voorkoming en bestraffing van misdrijven tegen internationaal beschermde personen, met inbegrip van diplomaten, gedaan te New York op 14 december 1973

Staten	Datum Authenticatie	Type instemming	Datum instemming	Datum interne inwerkingtreding
AFGHANISTAN		Toetreding	24/09/2003	24/10/2003
ALBANIE		Toetreding	22/01/2002	21/02/2002
ALGERIJE		Toetreding	07/11/2000	07/12/2000
ANTIGUA EN BARBUDA		Toetreding	19/07/1993	18/08/1993
ARGENTINIE		Toetreding	18/03/1982	17/04/1982
ARMENIE		Toetreding	18/05/1994	17/06/1994
AUSTRALIE	30/12/1974	Bekrachtiging	20/06/1977	20/07/1977
AZERBEIDZJAN		Toetreding	02/04/2001	02/05/2001
BAHAMAS, DE		Toetreding	22/07/1986	21/08/1986
BARBADOS		Toetreding	26/10/1979	25/11/1979
BELARUS	11/06/1974	Bekrachtiging	05/02/1976	20/02/1977
BELGIE		Toetreding	19/05/2004	18/06/2004
BELIZE		Toetreding	14/11/2001	14/12/2001
BENIN		Toetreding	31/07/2003	30/08/2003
BHOUTAN		Toetreding	16/01/1989	15/02/1989
BOLIVIE		Toetreding	22/01/2002	21/02/2002
BOSNIE EN HERZEGOVINA		Statenopvolging	01/09/1993	01/10/1993
BOTSWANA		Toetreding	25/10/2000	24/11/2000
BRAZILIE		Toetreding	07/06/1999	07/07/1999
BRUNEI		Toetreding	13/11/1997	13/12/1997
BULGARIJE	27/06/1974	Bekrachtiging	18/07/1974	20/02/1977
BURKINA FASO		Toetreding	01/10/2003	31/10/2003
BURUNDI		Toetreding	17/12/1980	16/01/1981
CAMEROEN		Toetreding	08/06/1992	08/07/1992
CANADA	26/06/1974	Bekrachtiging	04/08/1976	20/02/1977
CHILI		Toetreding	21/01/1977	20/02/1977
CHINA		Toetreding	05/08/1987	04/09/1987
COLOMBIA		Toetreding	16/01/1996	15/02/1996
COMOREN		Toetreding	25/09/2003	25/10/2003
CONGO (DEMO-CRATISCHE REP.)		Toetreding	25/07/1977	24/08/1977

Staten	Datum Authenticatie	Type instemming	Datum instemming	Datum interne inwerkingtreding
COSTA RICA		Toetreding	02/11/1977	02/12/1977
CUBA		Toetreding	10/06/1998	10/07/1998
CYPRUS		Toetreding	24/12/1975	20/02/1977
DENEMARKEN	10/05/1974	Bekrachtiging	01/07/1975	20/02/1977
DJIBOUTI		Toetreding	01/06/2004	01/07/2004
DOMINICAANSE REPUBLIEK		Toetreding	08/07/1977	07/08/1977
DUITSLAND	15/08/1974	Bekrachtiging	25/01/1977	24/02/1977
ECUADOR	27/08/1974	Bekrachtiging	12/03/1975	20/02/1977
EGYPTE		Toetreding	25/06/1986	25/07/1986
EL SALVADOR		Toetreding	08/08/1980	07/09/1980
EQUATORIAAL GUINEA		Toetreding	07/02/2003	09/03/2003
ESTLAND		Toetreding	21/10/1991	20/11/1991
ETHIOPIE		Toetreding	16/04/2003	16/05/2003
FILIPJINEN		Toetreding	26/11/1976	20/02/1977
FINLAND	10/05/1974	Bekrachtiging	31/10/1978	30/11/1978
FRANKRIJK		Toetreding	26/08/2003	25/09/2003
GABON		Toetreding	14/10/1981	13/11/1981
GEORGIE		Toetreding	18/02/2004	19/03/2004
GHANA		Toetreding	25/04/1975	20/02/1977
GRENADA		Toetreding	13/12/2001	12/01/2002
GRIEKENLAND		Toetreding	03/07/1984	02/08/1984
GUATEMALA	12/12/1974	Bekrachtiging	18/01/1983	17/02/1983
HAITI		Toetreding	25/08/1980	24/09/1980
HONDURAS		Toetreding	29/01/2003	28/02/2003
HONGARIJE	06/11/1974	Bekrachtiging	26/03/1975	20/02/1977
IJSLAND	10/05/1974	Bekrachtiging	02/08/1977	01/09/1977
INDIA		Toetreding	11/04/1978	11/05/1978
IRAK		Toetreding	28/02/1978	29/03/1978
IRAN		Toetreding	12/07/1978	11/08/1978
ISRAEL		Toetreding	31/07/1980	30/08/1980
ITALIE	30/12/1974	Bekrachtiging	30/08/1985	29/09/1985
IVOORKUST		Toetreding	13/03/2002	12/04/2002

Staten	Datum Authenticatie	Type instemming	Datum instemming	Datum interne inwerkingtreding
JAMAICA		Toetreding	21/09/1978	21/10/1978
JAPAN		Toetreding	08/06/1987	08/07/1987
JEMEN		Toetreding	09/02/1987	11/03/1987
JORDANIE		Toetreding	18/12/1984	17/01/1985
KAAPVERDISCHE (EILANDEN)		Toetreding	10/09/2002	10/10/2002
KAZAKHSTAN		Toetreding	21/02/1996	22/03/1996
KENIA		Toetreding	16/11/2001	16/12/2001
KIRGIZISTAN		Toetreding	02/10/2003	01/11/2003
KOEWEIT		Toetreding	01/03/1989	31/03/1989
KOREA (VOLKS-REP.)		Toetreding	01/12/1982	31/12/1982
KOREA (REP.)		Toetreding	25/05/1983	24/06/1983
KROATIE		Statenopvolging	12/10/1992	11/11/1992
LAOS		Toetreding	22/08/2002	21/09/2002
LETLAND		Toetreding	14/04/1992	14/05/1992
LIBANON		Toetreding	03/06/1997	03/07/1997
LIBERIA		Toetreding	30/09/1975	20/02/1977
LIBIE		Toetreding	25/09/2000	25/10/2000
LIECHTENSTEIN		Toetreding	28/11/1994	28/12/1994
LITOUWEN		Toetreding	23/10/2002	22/11/2002
MACEDONIE (V.J.R.M)		Statenopvolging	12/03/1998	11/04/1998
MADAGASCAR		Toetreding	24/09/2003	24/10/2003
MALAWI		Toetreding	14/03/1977	13/04/1977
MALDIVEN		Toetreding	21/08/1990	20/09/1990
MALEISIE		Toetreding	24/09/2003	24/10/2003
MALI		Toetreding	12/04/2002	12/05/2002
MALTA		Toetreding	11/11/2001	11/12/2001
MAROKKO		Toetreding	09/01/2002	08/02/2002
MARSHALL (EIL.)		Toetreding	27/01/2003	26/02/2003
MAURITANIE		Toetreding	09/02/1998	11/03/1998
MAURITIUS		Toetreding	24/09/2003	24/10/2003
MEXICO		Toetreding	22/04/1980	22/05/1980

Staten	Datum Authenticatie	Type instemming	Datum instemming	Datum interne inwerkingtreding
MOLDOVA		Toetreding	08/09/1997	08/10/1997
MONACO		Toetreding	27/11/2002	27/12/2002
MONGOLIE	23/08/1974	Bekrachtiging	08/08/1975	20/02/1977
MOZAMBIQUE		Toetreding	14/01/2003	13/02/2003
MYANMAR		Toetreding	04/06/2004	04/ 7/2004
NEDERLAND		Toetreding	06/12/1988	05/01/1989
NEPAL		Toetreding	09/03/1990	08/04/1990
NICARAGUA	29/10/1974	Bekrachtiging	10/03/1975	20/02/1977
NIEUW-ZEELAND		Toetreding	12/11/1985	12/12/1985
NIGER		Toetreding	17/06/1985	17/07/1985
NOORWEGEN	10/05/1974	Bekrachtiging	28/04/1980	28/05/1980
OEKRAINE	18/06/1974	Bekrachtiging	20/01/1976	20/02/1977
OEZBEKISTAN		Toetreding	19/01/1998	18/02/1998
OMAN		Toetreding	22/03/1988	21/04/1988
OOSTENRIJK		Toetreding	03/08/1977	02/09/1977
PAKISTAN		Toetreding	29/03/1976	20/02/1977
PALAU		Toetreding	14/11/2001	14/12/2001
PANAMA		Toetreding	17/06/1980	17/07/1980
PAPOEA-NIEUW-GUINEA		Toetreding	30/09/2003	30/10/2003
PARAGUAY	25/10/1974	Bekrachtiging	24/11/1975	20/02/1977
PERU		Toetreding	25/04/1978	25/05/1978
POLEN	07/06/1974	Bekrachtiging	14/12/1982	13/01/1983
PORTUGAL		Toetreding	11/09/1995	11/10/1995
QATAR		Toetreding	03/03/1997	02/04/1997
ROEMENIE	27/12/1974	Bekrachtiging	15/08/1978	14/09/1978
RUSSISCHE FEDERATIE	07/06/1974	Bekrachtiging	15/01/1976	20/02/1977
RWANDA	15/10/1974	Bekrachtiging	29/11/1977	29/12/1977
SINT VINCENT EN GRENADEN		Toetreding	12/09/2000	12/10/2000
SAUDI-ARABIE		Toetreding	01/03/2004	31/03/2004
SERVIE EN MONTENEGRO		Statenopvolging	12/03/2001	11/04/2001
SEYCHELLEN		Toetreding	29/05/1980	28/06/1980

Staten	Datum Authenticatie	Type instemming	Datum instemming	Datum interne inwerkingtreding
SIERRA LEONE		Toetreding	26/09/2003	26/10/2003
SLOVAKIJE		Statenopvolging	28/05/1993	27/06/1993
SLOVENIE		Statenopvolging	06/07/1992	05/08/1992
SPANJE		Toetreding	08/08/1985	07/09/1985
SRI LANKA		Toetreding	27/02/1991	29/03/1991
SUDAN		Toetreding	10/10/1994	09/11/1994
SWAZILAND		Toetreding	04/04/2003	04/05/2003
SYRIE		Toetreding	25/04/1988	25/05/1988
TADJIKISTAN		Toetreding	19/10/2001	18/11/2001
TOGO		Toetreding	30/12/1980	29/01/1981
TONGA		Toetreding	09/12/2002	08/01/2003
TRINIDAD EN TOBAGO		Toetreding	15/06/1979	15/07/1979
TSJECHISCHE REP.		Statenopvolging	22/02/1993	24/03/1993
TUNESIE	15/05/1974	Bekrachtiging	21/01/1977	20/02/1977
TURKIJE		Toetreding	11/06/1981	11/07/1981
TURKMENISTAN		Toetreding	25/06/1999	25/07/1999
UGANDA		Toetreding	05/11/2003	05/12/2003
URUGUAY		Toetreding	13/06/1978	13/07/1978
VERENIGDE ARABISCHE EMIRATEN		Toetreding	25/02/2003	27/03/2003
VERENIGDE STATEN	28/12/1973	Bekrachtiging	26/10/1976	20/02/1977
VERENIGD KONINKRIJK	13/12/1974	Bekrachtiging	02/05 1979	01/06/1979
VIETNAM		Toetreding	02/05/2002	01/06/2002
ZUID-AFRIKA		Toetreding	23/09/2003	23/10/2003
ZWEDEN	10/05/1974	Bekrachtiging	01/07/1975	20/02/1977
ZWITSERLAND		Toetreding	05/03/1985	04/04/1985

Convention sur la prévention et la répression des infractions contre les personnes jouissant d'une protection internationale, y compris les agents diplomatiques, faite à New York le 14 décembre 1973

Etats	Date Authentification	Type de consentement	Date Consentement	Entrée en Vigueur locale
AFGHANISTAN		Adhésion	24/09/2003	24/10/2003
AFRIQUE DU SUD		Adhésion	23/09/2003	23/10/2003
ALBANIE		Adhésion	22/01/2002	21/02/2002
ALGERIE		Adhésion	07/11/2000	07/12/2000
ALLEMAGNE	15/08/1974	Ratification	25/01/1977	24/02/1977
ANTIGUA ET BARBUDA		Adhésion	19/07/1993	18/08/1993
ARABIE SAOUDITE		Adhésion	01/03/2004	31/03/2004
ARGENTINE		Adhésion	18/03/1982	17/04/1982
ARMENIE		Adhésion	18/05/1994	17/06/1994
AUSTRALIE	30/12/1974	Ratification	20/06/1977	20/07/1977
AUTRICHE		Adhésion	03/08/1977	02/09/1977
AZERBAIDJAN		Adhésion	02/04/2001	02/05/2001
BAHAMAS		Adhésion	22/07/1986	21/08/1986
BARBADE		Adhésion	26/10/1979	25/11/1979
BELARUS	11/06/1974	Ratification	05/02/1976	20/02/1977
BELGIQUE		Adhésion	19/05/2004	18/06/2004
BELIZE		Adhésion	14/11/2001	14/12/2001
BENIN		Adhésion	31/07/2003	30/08/2003
BHOUTAN		Adhésion	16/01/1989	15/02/1989
BOLIVIE		Adhésion	22/01/2002	21/02/2002
BOSNIE ET HERZEGOVINE		Succession	01/09/1993	01/10/1993
BOTSWANA		Adhésion	25/10/2000	24/11/2000
BRESIL		Adhésion	07/06/1999	07/07/1999
BRUNEI		Adhésion	13/11/1997	13/12/1997
BULGARIE	27/06/1974	Ratification	18/07/1974	20/02/1977
BURKINA FASO		Adhésion	01/10/2003	31/10/2003
BURUNDI		Adhésion	17/12/1980	16/01/1981
CAMEROUN		Adhésion	08/06/1992	08/07/1992
CANADA	26/06/1974	Ratification	04/08/1976	20/02/1977
CAP-VERT (ILES)		Adhésion	10/09/2002	10/10/2002

Etats	Date Authentification	Type de consentement	Date Consentement	Entrée en Vigueur locale
CHILI		Adhésion	21/01/1977	20/02/1977
CHINE		Adhésion	05/08/1987	04/09/1987
CHYPRE		Adhésion	24/12/1975	20/02/1977
COLOMBIE		Adhésion	16/01/1996	15/02/1996
COMORES		Adhésion	25/09/2003	25/10/2003
CONGO (REP. EMOCRATIQUE)		Adhésion	25/07/1977	24/08/1977
COREE (REP. POP.)		Adhésion	01/12/1982	31/12/1982
COREE (REP.)		Adhésion	25/05/1983	24/06/1983
COSTA-RICA		Adhésion	02/11/1977	02/12/1977
COTE D'IVOIRE		Adhésion	13/03/2002	12/04/2002
CROATIE		Succession	12/10/1992	11/11/1992
CUBA		Adhésion	10/06/1998	10/07/1998
DANEMARK	10/05/1974	Ratification	01/07/1975	20/02/1977
DJIBOUTI		Adhésion	01/06/2004	01/07/2004
DOMINICAINE REPUBLIQUE		Adhésion	08/07/1977	07/08/1977
EGYPTE		Adhésion	25/06/1986	25/07/1986
EL SALVADOR		Adhésion	08/08/1980	07/09/1980
EMIRATS ARABES UNIS		Adhésion	25/02/2003	27/03/2003
EQUATEUR	27/08/1974	Ratification	12/03/1975	20/02/1977
ESPAGNE		Adhésion	08/08/1985	07/09/1985
ESTONIE		Adhésion	21/10/1991	20/11/1991
ETATS-UNIS	28/12/1973	Ratification	26/10/1976	20/02/1977
ETHIOPIE		Adhésion	16/04/2003	16/05/2003
FINLANDE	10/05/1974	Ratification	31/10/1978	30/11/1978
FRANCE		Adhésion	26/08/2003	25/09/2003
GABON		Adhésion	14/10/1981	13/11/1981
GEORGIE		Adhésion	18/02/2004	19/03/2004
GHANA		Adhésion	25/04/1975	20/02/1977
GRECE		Adhésion	03/07/1984	02/08/1984
GRENADE		Adhésion	13/12/2001	12/01/2002
GUATEMALA	12/12/1974	Ratification	18/01/1983	17/02/1983

Etats	Date Authentification	Type de consentement	Date Consentement	Entrée en Vigueur locale
GUINEE EQUATORIALE		Adhésion	07/02/2003	09/03/2003
HAITI		Adhésion	25/08/1980	24/09/1980
HONDURAS		Adhésion	29/01/2003	28/02/2003
HONGRIE	06/11/1974	Ratification	26/03/1975	20/02/1977
INDE		Adhésion	11/04/1978	11/05/1978
IRAK		Adhésion	28/02/1978	29/03/1978
IRAN		Adhésion	12/07/1978	11/08/1978
ISLANDE	10/05/1974	Ratification	02/08/1977	01/09/1977
ISRAEL		Adhésion	31/07/1980	30/08/1980
ITALIE	30/12/1974	Ratification	30/08/1985	29/09/1985
JAMAIQUE		Adhésion	21/09/1978	21/10/1978
JAPON		Adhésion	08/06/1987	08/07/1987
JORDANIE		Adhésion	18/12/1984	17/01/1985
KAZAKHSTAN		Adhésion	21/02/1996	22/03/1996
KENYA		Adhésion	16/11/2001	16/12/2001
KIRGHIZSTAN		Adhésion	02/10/2003	01/11/2003
KOWEIT		Adhésion	01/03/1989	31/03/1989
LAOS		Adhésion	22/08/2002	21/09/2002
LETTONIE		Adhésion	14/04/1992	14/05/1992
LIBAN		Adhésion	03/06/1997	03/07/1997
LIBERIA		Adhésion	30/09/1975	20/02/1977
LIBYE		Adhésion	25/09/2000	25/10/2000
LIECHTENSTEIN		Adhésion	28/11/1994	28/12/1994
LITUANIE		Adhésion	23/10/2002	22/11/2002
MACEDOINE (A.R.Y.M)		Succession	12/03/1998	11/04/1998
MADAGASCAR		Adhésion	24/09/2003	24/10/2003
MALAISIE		Adhésion	24/09/2003	24/10/2003
MALAWI		Adhésion	14/03/1977	13/04/1977
MALDIVES		Adhésion	21/08/1990	20/09/1990
MALI		Adhésion	12/04/2002	12/05/2002
MALTE		Adhésion	11/11/2001	11/12/2001
MAROC		Adhésion	09/01/2002	08/02/2002

Etats	Date Authentification	Type de consentement	Date Consentement	Entrée en Vigueur locale
MARSHALL (ILES)		Adhésion	27/01/2003	
MAURICE		Adhésion	24/09/2003	
MAURITANIE		Adhésion	09/02/1998	24/10/2003
MEXIQUE		Adhésion	22/04/1980	11/03/1998
MOLDAVIE		Adhésion	08/09/1997	22/05/1980
MONACO		Adhésion	27/11/2002	08/10/1997
MONGOLIE	23/08/1974	Ratification	08/08/1975	27/12/2002
MOZAMBIQUE		Adhésion	14/01/2003	20/02/1977
MYANMAR		Indéterminé		13/02/2003
NEPAL		Adhésion	09/03/1990	08/04/1990
NICARAGUA	29/10/1974	Ratification	10/03/1975	20/02/1977
NIGER		Adhésion	17/06/1985	17/07/1985
NORVEGE	10/05/1974	Ratification	28/04/1980	28/05/1980
NOUVELLE- ZELANDE		Adhésion	12/11/1985	12/12/1985
OMAN		Adhésion	22/03/1988	21/04/1988
OUGANDA		Adhésion	05/11/2003	05/12/2003
OUZBEKISTAN		Adhésion	19/01/1998	18/02/1998
PAKISTAN		Adhésion	29/03/1976	20/02/1977
PALAU		Adhésion	14/11/2001	14/12/2001
PANAMA		Adhésion	17/06/1980	17/07/1980
PAPOUASIE		Adhésion	30/09/2003	30/10/2003
PARAGUAY	25/10/1974	Ratification	24/11/1975	20/02/1977
PAYS-BAS		Adhésion	06/12/1988	05/01/1989
PEROU		Adhésion	25/04/1978	25/05/1978
PHILIPPINES		Adhésion	26/11/1976	20/02/1977
POLOGNE	07/06/1974	Ratification	14/12/1982	13/01/1983
PORTUGAL		Adhésion	11/09/1995	11/10/1995
QATAR		Adhésion	03/03/1997	02/04/1997
ROUMANIE	27/12/1974	Ratification	15/08/1978	14/09/1978
ROYAUME UNI	13/12/1974	Ratification	02/05/1979	01/06/1979
RUSSIE	07/06/1974	Ratification	15/01/1976	20/02/1977
RWANDA	15/10/1974	Ratification	29/11/1977	29/12/1977

Etats	Date Authentification	Type de consentement	Date Consentement	Entrée en Vigueur locale
SAINT VINCENT ET GRENADÉ		Adhésion	12/09/2000	12/10/2000
SERBIE ET MONTE- NEGRO		Succession	12/03/2001	11/04/2001
SEYCHELLES		Adhésion	29/05/1980	28/06/1980
SIERRA LEONE		Adhésion	26/09/2003	26/10/2003
SLOVAQUIE		Succession	28/05/1993	27/06/1993
SLOVENIE		Succession	06/07/1992	05/08/1992
SOUDAN		Adhésion	10/10/1994	09/11/1994
SRI LANKA		Adhésion	27/02/1991	29/03/1991
SUEDE	10/05/1974	Ratification	01/07/1975	20/02/1977
SUISSE		Adhésion	05/03/1985	04/04/1985
SWAZILAND		Adhésion	04/04/2003	04/05/2003
SYRIE		Adhésion	25/04/1988	25/05/1988
TADJIKISTAN		Adhésion	19/10/2001	18/11/2001
TCHEQUE REP.		Succession	22/02/1993	24/03/1993
TOGO		Adhésion	30/12/1980	29/01/1981
TONGA		Adhésion	09/12/2002	08/01/2003
TRINIDAD ET TOBAGO		Adhésion	15/06/1979	15/07/1979
TUNISIE	15/05/1974	Ratification	21/01/1977	20/02/1977
TURKMENISTAN		Adhésion	25/06/1999	25/07/1999
TURQUIE		Adhésion	11/06/1981	11/07/1981
UKRAINE	18/06/1974	Ratification	20/01/1976	20/02/1977
URUGUAY		Adhésion	13/06/1978	13/07/1978
VIETNAM		Adhésion	02/05/2002	01/06/2002
YEMEN		Adhésion	09/02/1987	11/02/1987